

Nr 513.

Av herr **Hansson** i Skegrie m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 142, angående åtgärder till stödjande av odlingen utav bruna bönor samt av hamp- och linodlingen.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 142 föreslås att, i likhet med vissa föregående tillfällen, även i år garantipris bör sättas bruna bönor av inhemsk odling. Under åren 1942—1944 utgick dylikt garantipris med 90 öre per kilogram. Trots detta nedgick odlingen under dessa år med ca 500 hektar. Då priset år 1945 sänktes till 85 öre per kilogram sjönk odlingen ytterligare med ca 300 hektar. Något garantipris utgick ej under åren 1946 och 1947. Följden blev också att odlingen gick tillbaka. Trots att ett inlösningspris av 1 krona 10 öre per kilogram sattes 1948 års odling förmådde detta icke höja densamma till mer än 1 031 hektar eller ungefär 50 % av 1942 års odling. Denna relativt ringa odling åstadkom att priserna detta år avsevärt överstego inlösningspriset. Under år 1949, då samma inlösningspris utgick, ökade emellertid odlingen med ca 500 hektar, men nådde dock ej högre än till samma omfattning som år 1944.

Då vårt behov av detta födoämne ur klimatiska synpunkter med fördel kan täckas genom inhemsk odling borde man sträva efter en betydligt större sådan. Dessutom torde denna odling med fördel kunna utövas inom det mindre jordbruket, där ofta överskott å manuell arbetskraft råder. Odling av bruna bönor kräver nämligen en så stor insats av manuell arbetskraft att detta förhållande i nuvarande tid försvårar odling på mera mekaniserade egendomar. Användningen av mekaniska hjälpmedel vid odling av bruna bönor begränsar sig till sådden samt möjligen till en, eller högst två, hackrensningar. Vården under växandet samt skörden måste helt skötas genom handarbete. Produktionskostnaderna torde därför ha stigit ej oväsentligt under innevarande år genom höjningen i arbetskostnaderna. Någon möjlighet att kompensera detta genom ökad mekanisering finns, som ovan nämnts, inte.

Det är därför märkligt att departementschefen i årets proposition vidtagit en sänkning av priset till en krona pr kilogram trots att såväl livsmedelskommissionen som priskontrollnämnden förordat ett bibehållande av föregående års pris såsom varande ett skäligt odlarpris. Den fullmakt, som departementschefen begär, att Kungl. Maj:t bör äga befogenhet att justera priset därest så skulle visa sig erforderligt med hänsyn till ökning eller

minskning i produktionskostnaderna, torde icke kunna påverka den minskning av odlingen, som det sänkta priset sannolikt kommer att medföra. Den redan skedda ökningen i produktionskostnaderna innevarande år borde ha motiverat ett högre odlarpris än under fjolåret eller i varje fall att detta fjolårspris i överensstämmelse med livsmedelskommissionens och priskontrollnämndens rekommendationer icke försämrats.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 142 måtte besluta fastställa ett garantipris av 1 krona 10 öre per kilogram för bruna bönor av 1950 års odling.

Stockholm den 29 mars 1950.

Nils G. Hansson
i Skegrie.

Hj. R. Nilson
i Spånstad.

Ivar Johansson
i Mysinge.

Per Svensson
i Stenkyrka.

Stig F. Hansson
i Önnarp.